Pregaria.cat

Entrada

Fa tres anys que ets voluntària

És cert, Eli, avui fa tres anys que ets voluntària. Vas dubtar molt, recordes? Et semblava que no ho faries bé, i això de comprometre una tarda setmanal se't feia una muntanya. En canvi, ben aviat vas experimentar que havia estat un encert.

Quan tornaves a casa els divendres, que era el dia del teu voluntariat, era diferent dels altres dies. Bones sensacions generals, alegria continguda i en el pensament els infants que havies intentat ajudar. Els amics alguna vegada t'ho havien dit, què et passa Eli, sembles diferent... Algunes de la colla fins et van preguntar si estaves enamorada.

No és exagerat pensar que per alguns dels nens ets una persona important. T'esperen que arribis, els encanta el teu tracte, si bé a cops esdevenen tan pesats. Ells a tu t'han anat canviant, lentament, t'han ajudat, sense ser-ne conscients, a certs canvis en la manera d'usar la teva setmanada i fins van ser un factor decisiu a l'hora d'anar a la Universitat. Possiblement no hagueres escollit els estudis que fas, sinó aquells que continuarien la tradició familiar.

És clar que hi ha hagut divendres que t'ha costat molt anar-hi. En general ho has superat, i quan has fallat després t'ha sabut greu. Per tot plegat entenc molt bé que també enguany hi tornis, al Centre. És molt important per a tu… i per a ells.

També és important des del punt de vista de la teva fe. Mai n'hem parlat, però penso que després de tant de temps val la pena comentar-ho. El que fas els divendres a la tarda és com una certa descripció actualitzada del que feia Jesús. Dic: "una certa", perquè no ho hem de sublimar massa; però la vida d'Ell va esdevenir tota ella donació desinteressada i per amor. I tots els homes i dones, siguin de les creences que siguin, quan es donen generosament d'alguna forma actuen com descriu, de forma actualitzada, el que se'ns explica en els evangelis.

No has anat al voluntariat perquè eres creient, sinó per ajudar aquells infants, però anant-hi t'has trobat actuant segons l'estil i la forma de Jesús.

Hi ha encara una dimensió creient més fonda. Avui fer un servei a persones més desfavorides té una dimensió social, és una petita aportació per intentar fer un món una mica millor. Aquesta era també la intenció de Jesús, el que en els evangelis se'n diu "Regne de Déu", una societat de germans, justa, igualitària i d'amor. Certament és una aspiració de molta gent, també ho va ser intensament de Jesús, que no sols es va sumar a tanta gent sinó que va despertar la consciència fraternal a molta més.

Amb els nostres petits i insignificants gestos, com el teu, no sols parlem d'un món que cal millorar, sinó que ja el fem una mica millor. Ja ho va dir Ell, el Regne de Déu és ja enmig vostre.

Eli, avui fa tres anys que vas decidir fer el voluntariat, cal celebrar-ho i és per això que prego pels infants que tant ajudes i per a tu que donant-te reps més encara.

Jesús Renau sj.

Jesús i els infants Lluc 18, 15-17.

Alguns presentaven a Jesús uns infants molt petits perquè els imposés les mans, però els deixebles, en veure-ho, els renyaven. Jesús féu acostar els infants i digué:

--Deixeu que els infants vinguin a mi: no els ho impediu, perquè el Regne de Déu és dels qui són com ells. Us ho asseguro: qui no aculli el Regne de Déu com l'acull un infant, no hi entrarà pas.